

Az előfizetés ára:
 1883. januártól egész évre . 8 frt.
 fél évre . 4 frt.
 „ „ negyed évre . 2 frt.

PÉCS

Politikai és vegyes tartalmu lap.

A hirdetések ára:
 Négy hasábos petsítor
 1-szer 6 kr.
 2-szer 5 kr.
 3-szor 4 kr.
 Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr.
 Nyílttérben egy sor 10 kr.

Megjelen hetenkint kétszer:
 szerdán és szombaton.

Szerkesztés: Mária-utca 1. sz.
Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Egyes szám 10 kr.
 Kapható a kiadóhivatalban, **Valentin Károly** könyvkereskedésében, **Traub B. és társánál**, **Böhm M.** könyvkötőnél Király-utca-

A dynamit kora.

A régi monda szerint az emberiség négy nagy korszakot élt át, miközben folyton roszabbodott. Az aranykort követte az ezüst kor, ezt a rézkor és végül a vaskor.

Vajjon nem lépünk-e mi most egy ötödik korba, a dynamit korába, melyet a jó költők meg se jövedöltek azon hiszemben, hogy elég vesződséggel fog járni az emberiségre a vaskorszak is.

Jó ideig az emberek nem sok fontoságot tulajdoníthattak annak, hogy politikai és társadalmi követelményeket robbanó szerek alkalmazása által is lehet kioroszakolni. A lőpor aránylag kevés veszedelemmel járt, alkalmazása, hogy célravezető lehessen, nagyszámu ember közreműködését tette szükségessé, aztán aknamunkálatokhoz kellett fogni, s az aknába jelentékeny mennyiségű lőport hordani, hogy elég hatályos legyen.

Guy Tawkes és társainak 36 baril lőport kellett a parlament ülésterme alá hordani, hogy kilátásuk legyen oly eredményre, melyet másnap Londonban egy egyetlen ember is elért azáltal, hogy egyszerűen beillesztett egy ablak mélyedésébe egy kis csomagocskát, melyet zsebében hordott.

Ha négyen öten beszéltek volna össze és sétálás közben egy tucsat dynamit pa-

tront helyeztek volna el egyetlen egy helyett, Londonnak taíán egy egész város negyede repült volna a levegőbe egy pillanat alatt.

Ezeknek láttára lehetetlen, hogy a jövőre gondolva, komolyan számot ne vessünk azzal, mi történhetik még minden, ha a dynamit, avagy még tökéletesebb robbanó szerek megkezdett szereplésüket még tovább is folytatják, és ha mindig inkább és inkább terjed azon tudat az elégedetlenkedő emberek között, hogy van a kezükben egy eszköz, mely kiegyenlít és ellensúlyoz minden előnyt azon elkeseredett harcban, melyet folytatnak a társadalom azon osztályai ellen, melyeket elnyomóik gyanánt tekintenek.

Az elnyomott, az áldozat, vagy mindazok, kik magukat ilyennek képzelik és tekintik, új és rettenetes fegyverhez jutottak, míg az elnyomó csak azon fegyvereknek maradt birtokában, melyeket már ötven év óta bír.

Krisztus előtt az emberiségnek egy része leigázta és kizsákmányolta a másik részt, nyers erő által. — Volt ugyan itt is, amott is néhány lázadás, mint például a Spartacus féle, vagy a Graechusok alatti, hogy épen többet ne említsünk, a nagyon is vadul zsarolt provinciák fel-fel lázadtak tyranjaik ellen, de mert az elnyomottaknak

karjaiknál nem volt egyebök, az elnyomók többnyire urai maradtak a térnek.

Krisztus után a hatalom, mit egyik ember a másik felett gyakorolt, már az erön kívül más és sokkal szelidebb alapokra lön fektetve az új vallás által. Mondatot, hogy azok, kik szenvednek e földön, jutalmát veszik a más világon, s hosszú időn át képes volt az inség és nyomor vizasztalódni az Istenbe vetett remény által.

Aztán eljött az idő, midön az emberek felhagytak a vizasztaló reménnyel, s örömeiket, élvezeteket követeltek itt mindjárt a földi életben, a földöntult pedig készek voltak cserébe adni a jelenért. Philosophok, humanisták, politikusok egyaránt dolgoztak, hogy a kizsákmányoltakat jogaikhoz segítsék.

A tömeg állapotának és anyagi helyzetének javítása sikerült is bizonyos mértékben. Mivel azonban az embernek természetben fekszik, hogy megelégedett soha ne lehessen, a követelmények azon arányban nőttek, a mily arányban az első szükségletek ki lettek elégítve. A társadalom egykori áldozatai egyebet se kívántak valaha, mint azt, hogy éhen ne haljanak, mikor aztán kenyeret kaptak, hust is követeltek hozzá, megindult a munka, hogy kapjanak, és nagy részben csakugyan kapnak is.

A „Pécs” tárczája.

Az aranyszélű pohár.

— Rajz. —

Irta: Orion.

Az aranyszélű pohár legdrágább emléke volt a nagytiszteletű asszonynak. Az ő kedves „öregétől” kapta azt még völégényi ajándék gyanánt; azóta ott őrizgette fölbi ereklyéivel az üvegszekrényben, csupán egyszer egy esztendőben, menyegzőjük forduló napján került az asztalra. Ezt a napot ő, jó keresztény létere, legnagyobb ünnepeinek tartá. Vasárnapi esőnd honolt ilyenkor az egész házban; varrótű, könyv, minden érintetlenül fekiadt előtte, — ölbe nyugasztott kézzel karosszékeben ülve, az ábrándok homában járt lelke. Sorban vonultak el szemei előtt a letűnt idők emlékei; sok szomorú, de sok kedves órák is, már amiköket az élet nyújtani szokott, s ő mindannyiszor kedvére kisírta magát fölöttük.

A nagytiszteletű esperes ur ezt a napot már igen jól ismerte, s gondja volt rá, hogy jó kedélyét ilyenkor meg ne zavarja semmi, mert tudta, hogy az ő Fánikáját semmivel sem szomoríthatná meg jobban, mint ha ilyenkor ránczbaszedett homlokkal ülne az ünnepléses vacsorához.

Egy lanya áprilisi alkonyatkor ismét a szokott méla hangulat vett erőt az öreg asszonyságon, a fekete csipke-főkötőben s a ropogó selyem köténnyel ott állt a terített

asztalnál, a lágyra mángolt rojtos kendővel könyezve törülgette az aranyszélű poharat. A nagytiszteletű ur, bodor füstöt eregetett hosszú száru pipájából, amint a kert felé ballagott, s a nyitott ablakon át egy mosolygó tekintetet vetve könyeket hullató feleségére, tréfásan szólt be hozzá:

„Sós ize lesz a bornak Fánika!”

A megszólított szemrehányó tekintettel fordult feléje, s csöndesen tette le kezéből a poharat, a nagytiszteletű ur pedig sürrü gomolygában hajtva maga előtt a kéklő füstöt, vissza-vissza pillantva tünt el a kert virágzó fáj között. A kertben a meleg tavaszi napok már életre esaltak mindent, a zöldseges ágyakból bujni kezdett a veteemény, az orgona-bokor telve volt bimbóval, a nagytiszteletű ur büszkeségei pedig, a szál egyenes ritka szép gyümölcsfák, melyeket ő, az első esemetén kezdve mind maga nemesített, meghinték a földet hulló virágaikkal. A pompás, dús ágak minden kis szellő érintésére összeborultak, oly közel állt már egymáshoz szétterjedt koronájuk; s az öreg ur épen azt gondolta, hogy milyennek lesznek még ezek majd nyáron, kizöldülve, meglombosodva, midön egyszerre a nyitott ablaku ebédlőből valamely csengő tárgy zuhanását hallá, s nyomban reá erős esőrpöplést, mint mikor a tört üveg romjait szomoruan hordja össze a süprő. A zajt azonban kétszeresen tulszárnyalta egy éles, zsörtölődő hang, mely hol feljebb, hol lejjebb, a legváltozóbb skálában harsogta be a házat.

„Jaj, oda vagyok, te mihaszna temetés te! Vége van az aranyszélű poharamnak; hát nem elég még, hogy most a kár nap-nap után egymást éri, tegnap a fiókos tűkör, tegnapelőtt a szép mázos fazék tört el, a két hét óta vajnak gyűjtögetett tejföllel, minap egy sor ablak, az új vasaló, a porcellán kávé-szék, most pedig mindezekre az én drága emlékpoharam teszi föl a koronát, ez már szörnyűség, bármint elszívettem volna, csak ez egyet nem, elhagy minden béketűrés, nem bírok magammal.” — pattogott tüzzel a nagytiszteletű asszony.

Az öreg ur a csapatét hallva, pipájából hirtelen kifújta a füstöt s visszafordult.

„Már megint pörpatvar!” mondá bosszusan, „meg nem foghatom, hogy mi lelte egy idő óta az én szelid természetü feleségemet, hiszen ezelőtt a haragot csak nevérről ismerte, most pedig indulatba hozza minden csekélység; nem mulik el nap csapaté nélkül, s mindannyiszor ez az étkelen zsvívaj a mi házunkban, hol eddig sohasem hallatszott egy hangos szó; no nem is kellene egyéb, csakhogy ez az állapot meghonosuljon, öregségünkre bomolják fel a béke s egyvertés közöttünk! De ezen segítenem kell, erős gyógyítant kell alkalmaznom, ha ki akarom gyógyítani, — s ezt meg is tevezem, nem bánom ha keserű lesz is az orvosság, hanem az én kedves Fánikámnak, ki negyven esztendőig csakugyan lelkem fele volt, nem szabad zsémbes vén asszony-

Most azonban, amit kívánnak, az valami meghatározhatatlan, egy új vallás uralomra jutása, melyet szocializmusnak neveznek, melynek nem volna kevesebb adata, mint minden embert egyenlő boldoggá tenni s egyenlően részeltetni minden jóban.

Itt aztán a humanisták és politikusok megakadnak, s azt mondják, hogy bárha ők még nem is értek munkájuk végére, de ez a végső czél nem az, amit a szocialisták akarnak, mert ez egyszerűen lehetetlenség. De a szocialisták mindegyike nem sokat adnak, czéljukat kivihetőnek mondják.

A kő el van dobva — az bizonyos — megállítani nem lehet, bármilyen aggódná nezzük is gördülését. Az is bizonyos, hogy a forradalmárok mai nap egy oly fegyver birtokában vannak, melynek rémletessége egészen megfelel a vágyak határtalanságának, és akár valószínűleg meg a szocialisták ideálja. akár nem, a fegyver, melyhez nyulnak elég hatalmas arra, hogy a mostani társadalmi rendet halomra döntse.

A dinamit használata bizonyos terveknek mindenáron való keresztülvitelére immár kezdetét vette, s éppoly kevéssé alaptalan e rettenetes fegyver terjedése iránti félelmünk, mint nem alaptalan az, ha minden szimptomát egybevetve, azon kort, melybe léptünk, a dinamit korának nevezzük.

Baranya vármegye törvényhatósága állandó választmánya, a megyék háztartásáról szóló törvény végrehajtása tárgyában, a május havában tartandó rendes közgyűléshez következő jelentést terjeszt:

A Nagyméltóságú m. kir. belügyminis-
teriumnak f. évi márczius hó 22-én 18231. sz. a. kelt rendelete hozzáknak előkészítés végett áttétetvén, van szerencsénk a következőket jelentenünk:

A megyék háztartásáról szóló 1883. évi XV. t. cz. 16. §-a szerint szabályrendeletileg megállapítandók:

I-ször: a járásek területei.
II-ször: a szolgabírói székhelyek.
III-ször: a tisztviselők, segéd- és kezelő személyzet, egy a szolgák száma, mindezek fizetési és mellékjáruléakai.

E czélból tehát tisztelettel javasoljuk, hogy a járáseknek az 1871. évi november hó 6-án 1550. kgy. sz. határozattal megállapított beosztása változatlanul hagyassék, minthogy e beosztás, mind a népesedési viszonyoknak, mind a földrajzi fekvésnek legjobban megfelel; megjegyezzük, hogy az illető község nevével ama pusztá vagy telepítvény is ki lenne tüntetendő, mely közgazgatásilag hozzá tartozik.

A szolgabírói székhelyekre vonatkozólag javasoljuk, hogy a pécsi járás székhelye Pécs, a siklósi járás székhelye Siklós, a baranyavári járás székhelye Baranyavár, a mohácsi járás székhelye Mohács, a pécsvárad járás székhelye Pécsvárad, a hegyháti járás székhelye Saásd, a szent-lőrinczi járás székhelye pedig Szent-Lőrincz legyen.

Dárda helyett Baranyavárt azért javasoljuk székhelyül, mert ez fekvésénél fogva e járás községei közt a czélunk legjobban felel meg, a mint a múltban is mindig székhelye volt.

Mint hogy azonban a székhelynek Dárdáról Baranyavárra leendő áthelyezése most azonnal nem eszközölhető, Dárdát egyelőre még ideiglenes székhelyül kérjük megállapítani, addig t. i. míg az ottani megyei ingatlanok iránt intézkedés tehető és Baranyavárról a székhelynek berendezése teljesíthető lesz, a mi, nézetünk szerint azután lesz foganatosítható, ha az 1883. évi XV. t. cz. szerinti háztartás életbeléptetve lesz.

A fentemlített székhelyek, Baranyavárt kivéve, mind összesen az illető járásbírói székhelyekkel, de Baranyavárt illetőleg is reméljük, hogy az e tekintetbeni netáni nehézségeken segítve leend.

A megye szükséglete összesen kitesz 81.200 frt., a mely összeg a házipénztári javadalmazás által volna fizetendő. Egyéb megyei alapokból fizetendő összesen 20036 forint s így az összes évenkénti szükséglet

101.236 forintot fog kitenni. Megjegyezzük, hogy következő új állások rendszerezéséhez hozatik javaslatba: egy alügyeszi 900 frt. fizetéssel, egy árvászeki iktató és kiadó 700—700 frt. fizetéssel, végre két központi gyakornok 720 frt. évi fizetéssel.

Egy kis felvilágosítás számokkal.

(sch.) E becses lapok 24. száma hosszabb mohácsi levelet közölt, mely egyebek közt azon mozgalomról is tesz említést, mely Mohácson egy polgári iskola felállítására indult, s ebből kifolyólag mintegy helyreigazításul a következőket mondja: „Legyen szabad e helyen becses lapjának 21. számában hozott, s már fentérintett közleményt helyreigazítanom. Azt mondja ezen a „N a” (Néptanoda?)-ből átvett közlemény befejező mondata: jobban szeretjük volna, ha előbb annak a 800 tankötelesnek elhelyezéséről gondoskodtak volna, kik eddig — saját kimutatásuk szerint — oktatásban nem részesülnek.” Már engedje meg kegyesen a „N a” hogy bárhonnan is vette azt a kimutatást, mely szerint Mohácson 800 tanköteles oktatásban nem részesül, e kimutatás hamis és a valósággal ellentétes; mert higgye el, hogy Mohácson mindössze alig van több 800 tanköteles gyermeknél, de tegyük fel, hogy van — a mi nincsen — 1000, ezek legalább is 16 tanteremben nyernék oktatást, átlag véve tehát egyre sem esik több, mint mennyi a törvény megenged, de valósággal csakis egyetlen egy tanterem van, hol a törvényes szám helyett 120 tanuló nyeri az első elemi oktatást.”

A t. levelező ur e rövid idézetben bizonyítékát adta annak, hogy mohácsi lakos létére, városa iskolaiügyi állapotai tárgyában tökéletesen tájékozatlan s így épséggel nem jogosított mást azzal vádolni, miként adatai hamisak, állításai a valósággal ellentétesek. Ez oknál fogva jelen válaszomat is kevésbé a t. levelező ur megjegyzésére, mint inkább e lapok t. szerkesztője felvilágosítására irtam meg, ki félrevezetve a közleményt azon megjegyzéssel látta el, miként: „a közleményen csakugyan a „Néptanoda” után hozta, s így örömeire szolgál, hogy t. levelezőjének felvilágosításait állíthatja az

nyá válnia, aki az emberrel kerültesse a házat.”

„Az öreg ur a ház felé sietve, egyszerre megáll, egyet toppant ballábával s boszusan dörmögi:

„Itt van ni, ez a baj egyik oka, ez a görbe, ágas-bogas vén szilvafa” — mondá egy hajlott dereku virágzó fára nézve, mely rendzavarólag hajtá ki ágait az utra. „Ez a régi időkben maradt hagyományfa mindig sérté szememet, százszor ki akartam vágatni, de olyan kegyelettel csüggött rajta, hogy az ő kedvéért, bár az egyöntetűség rovására, csak meghagytam. Hanem most ki van mondvá az ítélet fölötté, még holnap kidöntetem, mert az ilyen kis győzelmekkel alapítják meg az asszonyok egész észrevétlenül uralmukat fölöttünk.”

A nagytiszteletű ur pipáját kezében lóbalva, der-durrall csukta be a kert ajtaját; a nyitott tornácából kihevült arccal sietett már eléje felesége.

„Csak képzeld Gábor,” mondá panaszos hangon, selyem köténytét végig simogatva, „ez a szél Panna leány összetörte az arany-széli poharat is.”

A nagytiszteletű asszony hátramoszdította pedig, egy tenyeres-talpas, bazsarozsa képi szolgáló, épen akkor surrant ki mellette, szemre huzott kendőben, lehorgaszott fővel, üres csöbrével a kutnak tartva.

„Hallottam, az egész kert visszhangzott belé,” felelé az öreg ur, eszöndesen lépdelve föl a lépcsőn, s benyitva az ebédlőbe,

hallgatagon foglalta el székét. Felesége kérdőleg nézett rá, azután szívélyesen kínál-gatta az asztalra halmozott jókkal; egytől-egyik kedvező ételét az öreg urnak, de ez köszönve utasított vissza mindent, s újra megtömvé pipáját, egy könyvet vett kezébe és olvasni kezdett.

„Hogyan, hát ma nem vacsorálsz?” kérdé az öreg asszony, egész ijedten tekintve férje arcába.

„Már megvacsoráltam,” viszonzá ez, hidegen tekintve el a sápadó asszony fölött s megcsavarintva a rozslu szelelő pipát, egész odaadással mélyedt könyvébe.

Az öreg asszony csaknem kiejté kezéből a salátás tálat, egyszerre csak elhomályosodott zemei előtt minden. Gábor! Es ezen az estén zord arccal ül az asztalnál, negyven év óta ez az eset most fordult elő először; ennek rendkívüli okának kell lenni, de vajjon micsoda? Alig bírta összeszedni gondolatait, ezt a napot haraggal fejezni be, mikor ki tudja, hogy mához egy évre így együtt ilhethet-e még? — Egyszer csak észbe jutott a pohártörési jelenet s kérdően pillantott föl, talán azért haragszik, hogy a gondatlan leányt az előtte pótolhatlan veszteségért összeszedta? Minél tovább gondolkozott rajta, annál valószínűbbé lett előtte, hogy az öreg ur kelletlen hangulatának ez az oka. Rettenetes! Rettenetes! Hát még ilyen esetben sem volt szabad önuralmát elveszítene! Hány számtalan haragra szító ok gerjed így a konyha falai

közt, amiről ők, a szigorú ítélők, iróasztaluknál ülve fogalommal sem bírnak; mindig kicsiny dolgok, az igaz, de hisz az ily örökké ismétlődő csekélységek mérgeztik el a kedélyt. Az öreg asszony busongva tekintett a férje előtt fekvő nyitott könyvre, de nem szólt semmit; ahányszor az ilyen megközelíthetlen arccal ült mellette, mindig hallgatott, mert az ő jökevű, tréfálkozó Gábora nem volt egészen az a könnyen kielégíthető élettárs, mint aminőnek látszott. Oly magas polcra senki sem helyezte az asszonyokat, miként ő, de sokat is kívánt tőlük; mindig nyájas arca, mindig, mindig, inkább a fájdalom könyűje a szemben, csak zsémbes szavakat ne kelljen hallani ajkaikról; a nagytiszteletű ur nem szerette őket csak rendkívüli időkben erőseknek látni, hanem azt kívánta tőlük, hogy olyankor is nagyok legyenek — mikor eltörik a pohár!

A szegény öreg asszony zajtalanul rakta félre a kárbavetett vacsorát és ismét visszabült az asztalhoz. Sírú esőnd volt a szobában, az óra egyhanguan ketygett s reszegette ütötte a negyedeket. A nagytiszteletű ur egész fellegbe burkolta magát s föltekintés nélkül forgatta a lapokat. Nehéz volt folytatnia a megkezdett szerepet; Fánika szomoru, halvány arca egyre jobban égette szívét; csak egy barátságos tekintet, s hogy felvidult volna tőle mindjárt; mindig kísértőben csengtek fülébe azok az ismert, boldogságtól áthatott szavak, miket a

idézett hirrel szembe,“ ezzel pedig a megkísérelt czáfolatot mintegy igaznak elismer-
vén, a „Néptanodá-t” hamis hírek terjeszté-
sével vádolja. A „Népt.”-ből jóhiszeműleg
átvett rövid közleményt én irtam, engedje
meg azért tek. szerkesztő ur az ügy érde-
kében bebizonyítanom, hogy az én állításom
— fájdalom — nagyon is való, mi t. leve-
lezője helyreigazításáról nem igen állítható.
Nem szavak, hanem számokkal fogom igá-
zolni.

Én ugyanis azt állítottam, hogy van
Mohácson 800 tanköteles, kik eddig okta-
tásban nem részesülnek, s erre azt mondja
a t. levelező, hogy Mohácson mindössze alig
van több 800 tanköteles gyermeknél. Ez két
nagyon is feltűnően különböző állítás, s ha
a t. levelező ur meg akar győződni, hogy
nekem van igazam s Mohácson csakugyan
léteznek ily szegényletes állapotok, akkor
vegye magának a fáradságot s keresse fel
ott Mohácson a városházánál a tankötelese-
ket kimutató összeírás iveket az 1881/82.
évre, melyeket maga a város hatósága ké-
szített el, még pedig nemcsak szám-, hanem
névszerint is; hiszem, másolatban meg lesz-
nek. Ez összeírás ivek pedig kimutatnak
névszerint összesen 6—12 éves tankötelest
2004-et, 13—15 éves ismétlő iskolakötelest
pedig 455-öt. És pedig a 6—12 éves közül
van rom. k. 1660, ref. 149, izr. 133, gk. 62;
13—15 éves ismétlők közül pedig rom. k.
354, ref. 45, izr. 41, gk. 15.

Ha a t. levelező ez adatokat ott Mo-
hácson már meg nem találja, ám jöjjön el
Pécsre, itt a kir. tanfelügyelőszék irodájában
majd megmutatják neki Mohács város eredeti
beterjesztését s a fent kitett tankötelese-
seknek névszerinti kimutatását. (Ugyanez
adatok egy részét megtalálja különben az
egyházmegye 1881. évre szóló Schematiz-
musában is, a hol ugyanis „Pécs-egyházmegye
népiskoláinak évkönyve” czimű függé-
léknek 15. oldalán olvashatja: Mohács. 8
tanteremmel. Tk. sz. (a belvárosban) 1211,
a külvárosban 401, tehát összesen 1612 csak
rom. k. növendék.)

Az összes tankötelesekből — ismét a
hatóságok kimutatásai szerint, tényleg isko-
lába járt 6—12 éves rom. k. 807, ref. 116,
izr. 126, gk. 53, összesen 1102; ismétlő pe-
dig járt rom. k. 186, ref. 1, izr. egy sem,
gk. 10, összesen 197. Ezeket tanította ösz-

szesen 14 tanító és pedig a rom. k. 8, a ref.
2, az izr. 3, a gk. 1. Hány tanuló jut esze-
rint egy tanítóra, a fentebbi adatokból köny-
nyen kiszámítható. S ha most összehasonlít-
juk a tényleg iskolába járók számát a tan-
kötelesekkel, a nagyon is elszomorító ered-
mény az, hogy nem járt iskolába 6—12 éves
902, 13—15 éves 258 s így az én állításom
csak annyiban nem felel meg a valóságnak,
hogy 800 helyett 900-at kellett volna mon-
danom. — Különbön csodálom kell, hogy a
t. levelező minderről mitsem tud, pedig fog-
lalkozott ez ügygel a „Népt.” s a „Mohács
és vidéke” már a múlt évben, a kir. tan-
felügyelő felhívta a mohácsi rom. k. hitköz-
séget, hogy a kimutatott tankötelesek szá-
mához mérten szaporítsa osztályait, ugyan
e tárgyban határozott a közigazgatási bi-
zottság m. é. május 9-én tartott ülésén s
végre rendeletet bocsátott ki június 17-én
maga az egyházmegyei tanfelügyelő is, fel-
híván az esperest haladéktalan intézkedésre.
Az eredmény — mint illetékes helyről érte-
sültem — csak annyi, hogy a rom. katholi-
kusok az osztályok számát kettővel megsza-
porították.

Ezzel válaszatot befejezhetném, ha ez
adatok összegyűjtése alkalmával nem akad-
tam volna oly körülményre, mit elhallgatni
lelkiismeretlenség volna. Azt mondják a sta-
tisztika holt számai nagyon is élénken be-
szélnek, dicsérnek és vádolnak s tanulságo-
sabbak bármely más tudománynál. Ez állí-
tás valódiságáról meggyőződtem újból ma-
gam is, midőn ez alkalommal Mohács váro-
sának 1882/83. évről szóló iskolaügyi álla-
potait feltűntető statisztikai iveket átlapo-
zattam s azt találtam, hogy a mindennapi
iskolások száma a múlt évihez képest 427-el
m e g f o g y o t t, az ismétlősök száma pe-
dig 324-el m e g s z a p o r o d o t t. Ez oly
különös jelenség, mit szó nélkül hagyni nem
lehet s el is várjuk a kir. tanfelügyelőtől,
hogy a közigazgatási bizottságnak e jellemző
körülményről jelentést teend, s hivatalos
uton magyarázatot követel, mint történhe-
tett az, hogy egy rövid év alatt a minden-
napi tankötelesek oly óriási számmal apad-
janak, az ismétlők pedig szaporodják, a
mikor az idén is. tavalý is
névszerint — a kor kivételé-
vel v o l t s v a n k i m u t a t v a m i n-
den egyes tanköteles. Valaki
azon állítással lepett meg, hogy ennek ma-

gyarázata egyszerűen a kir. és egyh. megyei
tanfelügyelők azon rendeleteiben kerendők,
melyekkel a katolikusoknál az osztályszá-
poritást elrendelék, sőt ha ez az idén is
sürgöttetni fog, jövőre a mindennapi tankö-
telesek száma valószínűleg még kevesebb
lesz. Mi igaz ebben, nem tudom, nem állí-
tom, nem is kutatom, mert hiszem, hogy az
elrendelendő vizsgálat eléggé kifogja deríteni,
mi okozhatta e rendkívül nagy számkülön-
séget. — De nézzük az ideai adatokat, a mint
azokat az egyes hatóságok összeállították.
Az 1882/83. tanévre van 6—12 éves tankö-
teles rom. k. csak 1238, ref. 162, izr. 113,
gk. 64, összesen 1577; ismétlőiskolás pedig
van rom. k. 667, ref. 53, izr. 42, gk. 20,
összesen 782. A mint tehát már fentebb
mondottam, a 6—12 évesek 427-tel fogytak,
a 13—15 évesek még 327-tel szaporodtak,
100 tanköteles pedig épenséggel a Dunába
veszett. De ha még ez adatokkal is össze-
hasonlítjuk a jelenleg iskolába járók számát,
az állapotok az idén sem lettek sokkal ke-
vezebbek, mert jár ugyan is tényleg isko-
lába rom. k. 873, ref. 113, izr. 114, gk. 62,
összesen 1163; ismétlő pedig jár rom. k.
199, ref. 44, izr. egy sem, gk. 20, összesen
263. Ezeket pedig tanítja összesen 16 tanító.
Mohács városában tehát még a legutóbbi,
oly felette gyanus kimutatás szerint is, nem
részesül oktatásban 414 mindennapi és 520
ismétlő tanköteles s ez — azt hiszem — mi-
ndig jogosít abbeli óhajom kifejezésére: mi-
kint jobb szeretném, ha a polg. iskola fel-
állítását előbb a mindennapi tankötelesek
elhelyezése s oktatása előzné meg s ezen
még ama melegség nem változtat, hogy a
mohácsi iskolák felekezetiék, a polg. iskola
pedig társadalmi uton fog létesíttetni, mert
végre ezt a társadalmat is csak a felekeze-
tek képezik.

És most végül — minden félreértés ki-
kerülése végett még ki kell jelentenem, mi-
kint én ez oly nagyon nehézményezett meg-
jegyzéssel nem kívántam a polg. iskola
felállítását gáncsolni, hanem csak mintegy
jelezni akartam, hogy van itt még egyéb
teendő is; sőt ellenkezőleg, szívből kívá-
nom, hogy az e tárgyban megindított moz-
galmat mihamarább fényes siker koronázza.

jó asszony ez ünnepi esteken oly fölesil-
mlő szemmel mondogatott el neki, hogy:
Emlékszel-e még édes Gáborom, abba a régi
jó időkre, mikor még mindketten fiatalok
voltunk, tudod-e — ekkor — meg ekkor;
de nem! — A nagytiszteletű ur egy erélyes
köhögéssel leküzdött bensejében minden fel-
tűnő békülési hajlamot, ő most alaposan
akart gyógyítani — s hogy ez sikeres le-
gyen, következetesnek kellett maradnia. —
Odakinn az enyhe alkonyat után éles szél
kerekedett, az ablaktáblához oda oda vágta
a vad szőlő fakadó indáját, a kút láncza
zörögve csapdosta a karfát; s az asztalon
éő lámpa lángja erősen fölcsapott, vékony
koromréteget vonva az üvegre. A két öreg
egyszerre oda nézett, az asszony már két-
szer is elmondta egymásután, hogy milyen
vad szél támadt odakinn; de a nagytiszte-
letű ur felelet nélkül hagyta megjegyzését,
s ágya felé tekintett.

„Talán még olvasni akarsz az ágyban
edves?” kérdé szeliden, a lámpát s a nyi-
kott könyvet az éjeli szekrényre helyezve.

„Bizony még lapozok egy kissé”, felelé
az — nélkülözhetlen pipáját, és az érde-
ke szító filozófiai munkát újból kézbe véve.

A szél odakinn mindíg hatalmasabb lett,
a fölkorbácsolt apró kavicsot egész dühvel
szórta az ablaknak, a tornácz ajtaját föl-
szakította, s az udvaron a kiszáradt eső-
vizes hordót, s a kerti székeket nagy robaj-
jal döntögette föl, össze vissza gördített, s

hol az egyet, hol a mászt vágta a ház falá-
nak.

„Ez rettenetes vihar, reggelre fagyot
hoz, most — mikor java virágzásban van
minden, ez idén megint nem lesz semmi
gyümölcs.”

Apipa válaszul egy hatalmasat füs-
tölt, kis szerzőgő sziporkák röppentek szét
az ágy körül; a nagytiszteletű ur könyvet,
pipát letett maga mellé, azután kezével az
éles világ ellen elfőde szemét.

„Elolthatom a lámpát?” kérdé az öreg
asszony, lassan közeledve.

„El lehet”, voté oda a kérdett egy-
kedvűen.

„Ne hozzak még friss vizet a palaczkba?”
„De lehet”, szolt a nagytiszteletű ur,
párnáján igazítva.

A behozott friss vizet a nagytiszteletű
asszony a szekrényre helyezte, a fekete se-
lyem kötény egy pillanatil erősen suhogott,
azután óvatossal lassúsággal lehuza a lámpát,
de ez nem aludt el egészen, s visszament,
hogy igazítson rajta; a selyem kötény most
jóval erősebben suhogott, mint az imént; de
a nagytiszteletű ur lecsukott szempillákkal
feküdt. Az erőteljes, nemes szabású kéz, a
csillogó karika gyűrűvel, melyet Fánikája
ma negyven éve — mint mirtus koszorús
kedves ara adott cserébe neki, ott nyugodt
a két kaszint takarón; az öreg asszony
a homályosodó lámpánál lehajolt a taka-
róra, s megcsokolta a rajta nyugvó kezét....

A vihar szakadatlanul tombolt egész
éjszaka, a nagytiszteletű ur csak reggel felé
tudott elszenderedni; s ekkor álmában egy
sajátságos látománya volt.

Textust keresett a bibliában, de csodá-
latosképen a szent könyv minden lapja üres
volt; s a mint e jelenség fölött megdőbbenve
állott, az üres könyvön egy lángbetikkel
nyomott sor jelent meg: „A nap le ne
menjen a ti haragotokon!” — A
nagytiszteletű ur fölrezzent álmából, s hir-
telen körülnézett a szobában, csöndes és
néma volt körül minden. A fehér függö-
nyök szétvonva az ablakokon, s a frissen
forralt tej ott párolgott az asztalon, de
felesége nem volt sehol.

Az öreg urnak lassan eszébe jutott a
tegnapi este, hogy milyen büntetéssel akarta
Fánikáját az asszonyos pórtatvarkodástól
elszoktatni, s most úgy rémlett előtte, mint-
ha nem cselekedett volna egészen helyesen.
Sosem találta még maga körül az üres
szobát olyan nyomasztónak, mint most. Va-
lami szokatlan ellágyulás vett rajta erőt, s
az összes negyven évi boldogságot oda adta
volna érte, ha a tegnapi estét megmásít-
hatja. Remegő kézzel nyomta ősz hajára a
kék házi sapkát, a magános reggelit ott
hagyta az asztalon, egyenesen a kertbe ment
feleségét keresni.

A mint a lezájtót kinyitotta, csipős
hideg szél csapta meg arcát, mely végig
sivított a kert romjain. A virágzó fákat fe-
ketére pörkölte a fagy, az ágak össze vissza

H i r e k.

Gyász. A hegyháti járás közönsége f. hó 12-ikén tartotta a megboldogult ország-bíró Mailáth Györgyért a gyász-isteni tiszteletet Sásdon, a járás székhelyén; a szertartást Gruszling Ferencz kerületi esperes-plébános végezte fényes segédlettel. A ravatal igen szépen volt díszítve a közönség által reá helyezett koszorúkkal. Jelen voltak az ottani közigazgatási tisztviselők, a kir. járásbíróval egész személyzete, a járási tizenhárom körjegyző és 73 községi bíró, azonkívül a vidékbeli plébános urak és tanítók, megjelent továbbá az épen ott működő vegyes sorozó bizottság, élükön Szily János polgári, Horváth Béla alezredes a honvédség és Br. Coedon őrnagy a közhadsereg részéről elnökökkel, nemkülönben a járási ügyvédek és a nagyközönség. — Valóban igen szép jelét adta a hegyháti járás a nagy halott iránti kegyeletének.

Mailáth György özvegyéhez a „Pécsi Dalárda” és „Zenegyylet” — mint annak idején jelentettük — részvétirátot intézett. Az özvegy viszonzásul következő sorokkal válaszolt: Nagyságos Bánffy Simon urak, a „Pécsi Dalárda” és „Zenegyylet” elnökének. Nagyságos elnök ur! A „Pécsi Dalárda” és „Zenegyylet” részéről drága ferjem szomorú elhunytá felett kifejezett meleg részvétért fogadják Nagyságod megtört szívűből erőt köszönetemem. Oszinte hála-m méltó kifejezésre szavakat, bánatom terhelől sujtva, hiába keresek. Méltóztassék tehát annak egyszerű biztosítását venni, hogy a mint a felejthetlen elhunytának emléke kitörülhetlenül fog élni szívemben, úgy a közrészvétnék ily megható nyilatkozatát sem fogom elfeledni soha. Fogadják Nagyságod kiváló tiszteletem nyilvánítását. Budapest, 1883. évi április hó 21-én. Özv. Mailáth György né.

Az első kő. A székesegyház restaura-tója ismét egy lépéssel előbbre ment; ugyanis tegnapelőtt 1/2 10 órakor tetétt le az első kő s ezzel az újáépítés nagy műve kezdetét vette. Tróll Ferencz pápai praelatus ő méltósága, a szokásos szertartások mellett az első követ beszentelvé, azt a püspök, a káptalan, Pécs városa, a főépítészeti tanácsos, mint a székesegyház felépítője és az annál foglalkozó összes munkások tiszteletére három kalapacsütéssel felavatta.

törve, halomba feküdtek az uton, a gyümölcs bimbók, s a kihajított zöld levelkék élettelenül zsugorodtak össze a nap sugarai alatt. De a nagytiszteletű ur mindezt nem látta, ő mást keresett. . . . ott is állt ez, néhány lépéssnyire az út közepén; előtte derékon ketté törve az öreg szilvafa.

A nagytiszteletű ur szeméit elfutá a köny.

„Fánikám!” mondá megragadva annak a földön fekvő fán nyugvó kezét, „kedves Fánikám! hát a te szép szilvafadat is ki-döntötte a vihar. Látod, ez mind azért van, mert én tegnap haragomban tüzre akartam vágatni; negyven esztendő óta először vétettem szándékkal ellened, s nyomban utól ért miatta a büntetés.”

„Ne szólj semmit Gábor,” mondá az öreg asszony, mosolygva hajtva fejét férje vállára, tudod te azt jól, hogy az én szívemen a te kezéd sohasé üthet sebet; csak gyógyíts, gyógyíts kedves öregem, ha keserü orvossággal is; hiszen még negyven ilyen este miatt sem feledhetném el, hogy egy hosszú életen át mint osztottad meg velem szíved minden dobbanását, magad is tudod te azt, hogy ilyen két öreg lelke mennyire össze van már forrva; azoknak már többé nem árt meg semmi tavaszi fagy. De ha még egy menyegzői forduló napot érünk, ugy-e nem rontod el többé ünnepe-met? Ezután lesz gondom rá, hogy a pohártörés kevesebb zajjal essék.

Ezután a kőfaragók jelvényeivel és virágokkal ékítették a rendeltetése helyére tetetvén, az ünnepély befejeztetett.

Jótekönyvség. Dr. Kaufmann Ernő szabohasznáyi orvostudor, mint minden évben, úgy az idén is számos ajándékkal gazdagította a pécsi apáca zárda iskolájának természetrajzi gyűjteményét. — A nemeslelkű adakozónak ez uton mond köszönetet az iskola igazgatósága.

Templomünnepe lesz holnap, vasárnap a „Miaszsonyunk”-ról címzett zárda templomának. Ez alkalomból reggel 7 órakor Hoffer Károly vezetése alatt ünnepélyes mise lesz Fűrér Robertől, melyet a városi leányiskola növendékei adnak elő. A graduale Horáktól Drzenovits Melanie (alt), az offertoriumra pedig Schuberth „Ave Maria”-ját Hilscher Ilona (sopran) úrhölgyek éneklék.

„A pécsi polg. lövész-egylet” ünnepélyes megnyitását, a helybeli katonai zenekar közreműködésével, a szigeti külvárosi katonai lövöldében vasárnap, azaz f. hó 29-én tartja meg, melyre az egylet tagjai és a t. cz. közönség tisztelettel meghívatik. A lövészet kezdődik reggel 9 órakor és tart esti 6 óráig, amikor is a díjak fognak kiosztatni. A hölgyek részére külön löhelyen salompuskákkal való lövészet van berendezve. — Kéretnek az egyleti tagok a megnyitás alkalmával az egyleti jelvényt kitűzni. Társas kocsival a megnyitást alkalmával délután 2 órától esti 7 óráig fognak a Szechenyi-tér és lövölde közt közlekedni, és pedig személyjegy 10 krral. Kedvezőtlen idő esetében az ünnepélyes megnyitást 3 nappal később lesz. A választmány.

Iskolaszéki ülés lesz folyó 1883-ik évi április hó 28-án, délután 3 órakor. Tárgyai: 1. Eskületele azon iskolaszéki tagoknak, kik a törvény szerint megkívánt esküt még le nem tették. 2. A zárviszágatok idejének meghatározása. 3. A budai külv. főt. plébános urnak előterjesztvénye. 4. Varga Ferencz igazgató tanító ur jelentése a zene-tanár betegsége miatt szükséges helyettesítéséről. 5. Szelmann Győző felső vámbház utcai igazgató ta itó ur előterjesztése, az iskolakerthen egy méhház felépítése tárgyában. 6. Gondnoki jelentések s egyéb kérvények.

Jótekönyvcélú tánczestély. A pécsi keresk. önképző és betegsegélyző egylet 1883. évi május hó 2-án, a „Scholcz”-féle sör-sarokban, a hazatelepitendő csángó magyarok és saját könyvtára javára, és pedig előbbire 2/3 és utóbbira 1/3 részben zártkörű tánczestélyt rendez. A rendezőség tagjai: Jászay József, Dominkovits István, Weiss Zsigmond, Hochrein Gyula, Kuh Miksa, Kohn Ignácz, Kissfaludy Tivadar, Strauss Jacob, Fehér István, Schwarz Benő, Honig Dezső. Kezdeté 8 1/2 órakor. Személyjegy 80 kr. — Családjegy 2 frt. A tánczestély alatt Dankó Gyula zenekara fog működni. Felülfizetések köszönettel fogadottnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Jegyek előre válthatók Alt és Böhm és Strauss Zsigmond urak üzleti helyiségeiben, ugyszintem este a pénztárnál.

Sz. Györgyről a következő értesítést vettük: F. hó 24-ikén iktatta be a gödrei kerület esperese Gruszling Ferencz, Pfiszterer Emil, Sz. Györgyre unjonnan kinevezett plébánost. A járási tisztviselőkn s papársain kívül számos rokona volt jelen az új plébánosnak az ünnepélyen. A kegyurat, Szily Lászlót annak testvére Szily János képviselte; az egyházi ünnepélyt lakoma követte, gazdag számu és tartalmu felköszöntésekkel; csak a késő éjjeli órák vetettek véget a kiténő mulatságnak.

K-Szekcsőről értesitenek bennünket, hogy Sándor Kálmán kir. mérnök Pécsről a járási utbiztossal a napokban tüzte ki a K-Szekcsőt és Dombóvárt összekötő, Baranya-megye által kiépített új utvonalat. Valóban kívánatos ezen utvonali kiépítése, mert a mostani egészen járhatlan esős időben. Ezen utvonali köti össze megyei és állami

uthalózatunkat Tolnamegyével; kiépítése 3 évet fog igénybe venni.

Pécsi Spanga. Spanga ur a viszonyokhoz mérten már igen jól érezte magát a pozsonyi kórházban, midőn a szomszédos V. községben, F. községi jegyző jókedvű állapotában egy pécsi kereskedőt Spanga helyett elfogott. A dolgotban az a czifra, hogy a nevezett kereskedő szobájába a jegyző és bíró berontottak, a mit sem sejtő alvó kereskedőt lefellelték, s minden kétséget kizárólag konstatálták, hogy ez egyén „nem lehet más, mint Spanga.” — Az illuminált községi előljáróság rögtön felkötötte a segédjegyzőt s vele a belügyministeriumhoz táviratot intéztetett, a kereskedő szobáját pedig reggelig „esterászáltatták”. Reggel persze kiderült minden. Volt azután lőtásfutás a segédjegyzőhöz, hogy valóban el küldte-e a táviratot s az érdemes előljáróság csak akkor nyugodott meg, midőn a segédjegyző bölcseségét elárló eme szavakkal: „láttam, hogy be voltak durrantva”, ki-segítette a falu elejét a csávából. A kereskedőt hosszas bocsánatkérés után eleresztették. Ugy látszik, a v—váriak csak a 48. évbéli újságokat olvassák.

Furcsa halottkemi jelentést állított ki a napokban B... község érdemes halottkémé. A rendes halottvizsgálati jegyzőkönyvhöz szükséges nyomtatványai elfogytak. Kapja hát magát, segít ő a bajon könnyen; hisz van ott még elég nyomtatvány. Jó lesz akármelyik is. Elővett egy talált hullához való nyomtatványt és ennek rovatait oly sorban töltötte be, mint a rendes halottvizsgálati jegyzőkönyvnel kell. Ennek következtében a jelentés így hangzott: Haja: Kovács Péter. — Arca: özvegy. — Szeme: földműves. — Orra: 88 éves. — Szája: rom. cath. — Fogai: végelegnyugulás. — Bajusza: természetű. — Szakáll: Dr. T... A... — Különös ismertetőjel: 1883. márcz. 26. — Külsérelmi nyomok: 1883. márcz. 28. d. u. 4 óra. — Mennyi ideje halhatott meg: nincs. — Ruházata: P. M. halatti gém.

Rágalmazás. A „Közlekedésügy” cz. lap a m. kir. Curiának egy döntvényét hozza, mely megállapítja, hogy vasut-állomási panaszkönyvbe való bejegyzés által el lehet követni a rágalmazás vétségét s az ily bejegyzés többek előtt tett nyilatkozatnak tekintetik. Grosz a debreczeni vasut-állomás panaszkönyvébe azt jegyezte be, hogy J. Mihály forgalmi tiszt egy halszállomány kiadását indokolatlanul megtagadta, illetőleg csak azon feltétel mellett akarta teljesíteni, ha Grosz neki halat ad. A panasz a tisztviselő ellen lefolyt fegyelmi eljárás után alaptalanann bizonyult, mert Grosz a kiadást a hivatalos órán kívül követtele s merő kohlománynak bizonyult, hogy J. M. a halból részt kívánt volna. Grosz minden bíróság által rágalmazás vétségében vétkesnek találtatott, s a Curia egy havi fogházra és 100 frt. pénzbüntetésre ítélte.

Botrányosan tapasztalható városunkban, hogy alig felcseperedett, hüvelykmatyifajta iparostanulók az utcán végig szivarozgatnak. Ez az inasdandyság azután alapját képezi a tolvajságnak, mert az inas urak, ha másként nem juthatnak pénzhez, gazdájukat lopják meg olyformán, hogy mikor valahová bevásárolni küldetnek, 4 krajczár ára czikk helyett 2 krajczár árát visznek és így tovább. Felhívjuk ennek megszüntetése iránti intézkedésre az érdekelt és arra rendelt körök figyelmét!

Magyarország liszt-iparának hanyatlása. Szontágh Mátyás, Pécs városának közigazdasági előadója, terjedelmes beadványt intézett a földmivelés-, ipar- és kereskedelmi ministerhez, melyben azon szomorú tapasztalatnak ad kifejezést, hogy hazánkban a lisztipar mindinkább hanyatlak. Fejtgetvén e hanyatlás okait, javaslatokat tesz ez állapot ellensúlyozására, illetve javítására. A közigazdasági ministerium felhívására, az országos iparegyesület malomipari szakosztálya is fogja e kérdést támogatni.

Az éneklő madarak ellen ezen időszakban szokott lenni a suhancok által rendezett hajtóvadászat. Szíves figyelmeztetésre és intésre kérjük a tanítótestületeket; szigorú felügyeletre pedig a városi hatóságot. Városunk környékén, ahol ugyanis igen kevés a kártékony rovarokat és férgeket pusztító éneklőmadár, nagyon szigorú felügyeletet kell gyakorolni e tekintetben.

A kir. Kuria elvileg kimondta, hogy a község felelős a közgyám által hivatalos hatáskörében az árvavagyon kezelése körül elkövetett vétségekért és mulasztásokért.

Hatos Sándor kivégeztetése. A borongós tavaszi szürkületből élesen fehérlett elő a budapesti újpület udvara közepén álló, friss fényfőből ácsolt bitófa, létrájával és lépcsőjével. Az akasztófa nyolcz láb magas négyszögletű czölöp, tetejébe csavarva a kámpó, alján a földhöz közel a csiga-henger: a két pont, mely közt az elítelt kinyujtása történik. A tágas udvaron vadászok képeztek laza csatárláncot a kivégző szerek körül; az istálló teteje, a két emelet ablakai, a közel kut köve és minden más emelkedetben helytömve katonákkal, kik a borzalomkedvelés kívánságával várták a bekövetkezendő szomorú látványt. A polgári nézők közül néhányan az udvarra nyíló legénységi szobák ablakaiban foglaltak helyet, de legtöbben az udvaron, a csatárlánczon kívül. A bitófa közvetlen közelében mintegy harmincz katonatiszt állott csoportosan. Hatos Sándor rablógyilkost végezték ki. A felhős égen lassan jött fel a nap. Vöröses-sárga fény hintődött el a kaszánya magas tetőin és megcsillant az ablakokon. Reggel öt óra előtt volt tíz perczel. A dandár-börtön ablakai alatt álló bérkocsiból három polgári ruhás ember szállt ki és a csatárlánczon átmenve közvetlen a bitó mögött helyezkedett el. Kozarek Ferencz hóhér volt két legényével. A mester fekete szalonlítőzetet, kemény kerek kalapot és fekete keztyűt viselt; peczérei is meglehetősen tisztességes gunyában prezentáltak magukat. A legények elrendezték a bitó lépcsőjén a köztözéshez szükséges köteleket, míg a bakó katonás egyenes állásban, egykedvűleg nézegett körül. Öt óra előtt öt perczel a halálra ítélt Hatos Sándorért tizenhat feltűzött szuronyu vadász ment a sziromházba. A pap és a porkoláb közt lépett ki czellájából a folyósóra, hol az elítéltet és a papot rögtön közbevette a tizenhat szuronyos vadász szűk négyszöge. A menet gyors, katonás léptekkel haladt a dandár-börtön előtt álló zászlóaljig, mely rögtön szétvált és közbefogva az elítéltet kíséretével, a bitófa elé léptetett. Baranyai őrnagy ekkor átható hangon vezényelte a zászlóaljnak a végrehajtási carré megformálását. A 16 vadász kis négyszöge megállt a közbefogott elítélttel és pappal, míg a csapatok nagy preczióval képeztek meg a carrét. A felhős eget most világitotta meg átható sárga sugarai-val, a ködből kibukkanó nap s éles verőfény sütötte be az udvart, a szurony erdőt és a vadászok tollas kalapjait megaranyozva ragyogásával. Hatos Sándor, kinek arca életpiros volt, mercv „vigyázz” állásban foglalt helyet őrsége közt s nyugodtan nézte az eléte fehérítő bitófát. — Most előlépett dr. Paulus őrnagy-hadbíró hatalmas alakja, és megkezdődött az ítélet felolvasása. Az ítéletben az illető katonai törvényezikkek felsorolása mellett el van mondva, hogy Hatos Sándor 32. ezredbeli közember, 22 éves, a hasdereg kötelékéből való kitaszításra és kötél által végrehajtandó halálra ítéltetik. Hatos Sándor moczanás nélkül hallgatta, egyenes volt mint a czevek. Az óra ötöt ütött a kaszánya kápolnyája tornyában. E pillanatban előlépett Kozarek mester és két legénye. A príbekek arczal előre fordították, aztán lábaít bokáiban megkötve, a kötél végét áthúzták a czölöp alján levő csigán. Míg a legények a lábat kötözték a hóhér eligazította nyakán a kötelet, Hatos Sándor az akasztófa-hoz támasztva fejét, az egész udvarban hallható hangon, érzé-

keny szavakban bucsuzott el a jelenlévőtől. Mikor az utolsó szót mondotta, a hurok már nyakára volt illesztve és beakasztva a bitó kámpójába. A mester németül mondta a kommandót embereinek: „Huzd meg!” E pillanatban a legények kirántották az elítélt alól a lépcsőszármolyt és teljes erővel beragasztkodtak a lábára hurkolt kötélbe. Kozarek erős kezeivel beszorította a delinquens szeméit és száját; az arczot hamvas pir futotta át és a hóhér munkája be volt végezve. Az igazságszolgáltatásnak elégtétezt. Az őrnagy „imához” vezényelt, majd kivonultatta a zászlóaljat az udvarból, egy káplár parancsnoksága alatt négy vadászt hagyva hátra az akasztott őrizetere, mely ott függött a bitón érintetlenül, két óra hosszáig. Az udvarba a csatárlánczon át csoportosan bocsátották be a kaszányabeli többi legénységet, hogy intő példánul megnézze a kivégzettet. Hét óra után Kozarek két legénye segítségével levette a holtat a bitóról és behelyezte egy katonai betegszállító szekerbe, mely legott áthajtott a budai 17. számú helyőrségi kórházba. Tíz percz múlva az udvaron csak friss földhányás jelölt a vesztes helyét. Reggel 10 óra volt, mikor a kétszeres rablógyilkos szökevényt eltemették és e földön végkép végezték vele az embereket.

Gyöngéd találmány. Amerikai lapok írják a következőket: Új csirke kiköltő gépet találtak ki New-Yorkban, mely az állatokat villamos világitás segélyével csalja ki a tojásból. Tapasztalták azonban, hogy az ily napvilágra, vagy helyesebben mondva vilámlámpa világra jött csirkék igen levertek és semmi étvágyuk sincs, a derék yankeek ezt az édes anya hiányának tulajdonították. Ugy segítettek tehát a dolgon, hogy a költőgéphez telefont erősítettek, melyen át, midőn a kicsinyek a tojásból kibújnak, vidám kothkodásos hangzik. Azóta a csirkék ismét vidámak s jó étvágyuk van.

A közönség köréből.

A „jog panaszá”-nak viszonválasza a „jog-talan panasz”-ra.

Drávamente, 1883. ápr. 24.

Sz. L. ref. lelkész urnak válasza homlokára irt ezim ellen, ó maga adván azzal mondókájának a jellegét, így is, úgy is, nincs egy csepp kifogásunk. Mi is úgy találtuk, hogy az ő „panaszá” ellenünk csakugyan „jogtalan.” Ennyit szükségesüri bevezetésül. Erdemileg áttérve Sz. L. ur el-lenvetéseire, tekintettel arra, hogy a tárgyunkra szorosan vonatkozó érvei „minden kétségen kívül,” „nagyon valószínű”-féle csak fél bizonyíték erejű hypothesisekben sarkallanak s állításaink egyikét sem látván megzafolva: a „jog panaszá”-t kénytelenek vagyunk egész terjedelmében fentartani.

Mert: tény az, hogy G. P.-t (a mi Z.-nk) az akkori esperes Sellyéről, a h o l G. köz kedveltségnek örvendett, szóbelileg tett azon biztosítással helyezte át jelen kinszenvedése helyére, hogy Z.-a két-annyt ér S-nél; tény az, hogy S. I.-nak (a mi X.-ünk) fizetendő nyugdíjról G.-nak nem volt tudomása, mert erről előzetesen sem az esperes nem szolt, sem az áthelyező végzés, sem a concessa, sem a díjvel (törvényerejű okmányok, oly okmányok, melyeknek kézhezvétele előtt sem pap, sem tanító jogérvényesen el nem foglalhatja állását) nem tájékoztatta, nem lévén e teher — mint kellett volna — ezekre rávezetve. Tény az is, — amit egyébként mi is beis-mertünk — hogy G. P. fizette e nyugdíj-sarozót, de óvástétel mellett. Az akkori es-peres omnipotentijával szemben az egyszerű óvástételnél tovább menni, egyenlő lett volna a biztos kenyérvetésessel. Tény továbbá az is, — de itt már átadjuk ez ügy elinté-zésére kiküldött bizottság, melynek Sz. L. ur is egyik tagja, jegyzőkönyvének a szót, hogy „az 1877. egyh. m. tsvék 10. pontjában S.

I. azon kérelmének, hogy nyugdíja tételessé folyóvá, hely nem adatott. Ez ismételtetett 1878-ban, ahol nemcsak a folyamodó ké-relem hagyatik figyelmen kívül, hanem sértő kifejezéseierit meg is dorgáltatik. Allítottuk továbbá, és tény, hogy ezen bizottság is nem G. P.-t hibáztatja ez ügynek tengeri kigyóvá növéseert, hanem másvalakit, amint ez kitetszik e nevezetes jegyzőkönyvnek kö-vetkező igéiből: „Nem czélja e bizottságnak tovább is részletezni, (miután több pontban taglalta a tenger inconsequentiát!) ez ügyet, melynek elintézése annyi sok kellemetlensé- get idézett elő, de mégis tisztelettel itt meg- jegyezni kívánjuk, hogy kezdetben történtek olyan tévesztések, mulasztások, melyek az ügynek összebonyolítását eredményezték. Nem czélunk felülbírálni a multakat, de mégis feltűnő, hogy a vétségek miatt elmoz-dított tanító egyszerűen (az elmozdítást fo-ganatosító esperes által) a legjobb remény- séggel (az elcsapó esperes mellé) alkalmaz-tatik mint segédtanító; ha ez kezdetben nem így történik, talán az egyh. m. megkimé- ltenék egy nagy családú tanító megér- demlett fizetéséből (a megbélyegzett s hivatalból kétszer elmozdított) S. I. részére a nyugdíjat kiszolgáltatni.” Istenem, mennyi jóakarát! Fölér a „nesze semmi, fogd meg jól” közmondásban kifejezésre jutott ideális emberszeretettel. No meg a logika! Történ- tek tévesztések, mulasztások és következet- lenségek — esperes uram részéről, és a szent mégis ne a tévesztő esperes, hanem G. P. fizesse, az, kit S.-ről nem szívesen bocsátottak el s kit mi sem utalt arra, hogy előbbi nyugalmas állomását cserélje el oly- lyal, melyet az immár unostig méltatott lelki hurezák, zaklatások tesznek — rá és családjára nézve — földi pokollá.

Fűzethnök e fonalon tovább is okosko- dásunkat. De nem tesszük. Nincs már czélja. A dolog a minap tartott egyh. m. gyűlésen oly lebonyolítást nyert, mely napnál fénye- ssebben igazolja, hogy egy mihaszna ember- ért és egy esperes — mala fide, vagy elné- zésből elkövetett — hibájának és hátának fedezése kedveert kések elejteni egy kitűnő tanítót, mely fajtának — a kir. tanfelügye- lőség m. é. tanügyi jelentéséből és saját ta- paszlatatunkból merített meggyőződésünk szerint — a felső-baranyai egyh. m. ugy- sines igen bővíben.

Jog- és törvénytisztelnet nem hajtnak már akkor, mikor a méltányosságának utolsó szílat is — ez é. apr. 12-iki tsvéki vég- zésükkel — kiejtették kezükből azok, kik G.-nak amaz üzeneten ajánlközását, miszerint ő kész — az egyházmegyét és önmagát ez ügy odiumától megmentendő — a promotióba átadott Z.-ból egy másik, a tanítói javada- lomra S.-vel egyenértékű bármelyik állo- másra magát visszacsapatni.

Ugy gondoljuk, a tek. szerkesztőség is, a t. olvasóközönség is, az előadottakból meggyőződhetett, mikép csekélységünk nem mystificált senkit, s ehez képest a nekünk imputált ama szándékot, mintha felszólalá- sunkkal a tanügy iránt érdeklődők félreve- zetését, illetve felizgatását céloztuk volna, lelkiismeret furdalása nélkül egyszerűen visszautasíthatjuk s vissza is utasítjuk. A „jogtalan panasz”-nak egyéb subjectív G.-nakozásu expectatioira — mert tisztelni szoktuk és akarjuk a dolog és személy közt volt demarcationalis vonalat — nincs vá- laszunk.

Végül pedig részünkről, ma már fájt accompli-val állván szemben, (G-nak 30 nap múlva kiteszik a szürét!) befejezettek nyilvánítjuk a vitát. De egyózelemhez nincs okunk gratulálni. Mindamelllett: béke ve- lünk!

Irodalom.

Koszoru (a Petőfi-társulat heti közlönye) 16-ik számának tartalma: Ósi verőfény, Margitay Dezső- től. A folyó regjeje, Bedőházi Janostól. Haszara Rába, Sacher Masochól. A vallás befolyása Shakespeare, Rényi Rezsőtől. Csillag Teréz (arcképpel). Re- viczky Gyulától. Vegyesek. Előfizetési ára egy évre 8 frt.

Uj zenemű. Táborzsky és Parsch budapesti zenemű-kereskedésében megjelent „Csak te egyedül,“ keringő, zongorára szerző Klepsch Károly. — Ára 80 kr.

Beküldetett szerkesztőségünkhez: „A méhte-nyésztes okszerű gyakorlata az amerikai rendszer szerint“ című 69. lapra terjedő füzetke. Szerkesztette Dömötör László, a magyar országos méhészeti egyesület titkára. — Ajánljuk e gyakorlati és népszerű nyelven írt, s néhány ábrával is ellátott könyvecskét különösen a lelkes és néptantó uraknak. Ára 30 kr., megrendelhető a szerzőnél Budapesten VII. ker. Gizella-ut 2632. szám, továbbá Pécsset Dömötör Károly kir. altanfelügyelőnél, bástya-utca 3. sz.

Rendkívül érdekes tartalommal jelent meg az „Ország-Világ“ április 21-iki száma. Elején a most elhunyt Matolay Elek egy pikáns rajza foglal helyet, utána Acsaódy „Pénzházasság“ című regényének folytatása következik. Mézáros István „Kisjóság“ című elbeszélése véget ér a számban. Sienkiewicz „A falu jegyzője“ című novellájának folytatása, Rózsaaigi Antal Madame de Sévigné-ről írt tanulmánya igen becses dolgozatok. Vers Szabó Sándortól van „Gyertyámos ligen-ten“ cím alatt. Matolay Elek-ről szepen írt jellemrajzot közöl e szám, s egyszersmind arcképét és a budapesti tornacsarnok képét is közli. Képei gyönyörűek. Bandry nagyhatalú festménye „A törvény hatalma,“ „Gondolj reám“ pompás metszvényekben mutatván be. Remek rajzok a „csángó házaspár.“ Két oldalon foglalnak helyet, egyiken a nő, amint imádkozik, másikon a férj.

E kitűnő lapra felhívjuk olvasóink figyelmét. Ára egész évre 10 frt, félévre 5 frt, évnegyedre 2 frt 50 kr. Előfizetheti Wilkens és Waidl kiadóhivatalában, Buda-pest, koronaherceg-utca 3. sz.

Közlekedés.

A vasut menetrendje.

Indulás:	Érkezés:
Pécsről Budapestre 11 ó. 28 p. délelőtt	Budapestről Pécsre 5 óra 35 percz este
Pécsről Barcsra 6 óra 40 percz reggel	Barcsról Pécsre 10 óra 58 percz délelőtt
5 óra 50 percz este.	10 óra 7 percz este
Pécsről Mohácsra 6 ó. 22 p. r., 11. 15 p. d. e.	Mohácsról Pécsre 6 ó. 20 p. reg., 5 ó. 36 p. d. u.
10 óra 34 percz este.	8 óra 47 percz este.

A személyszállító hajók a Dunán következőleg közlekednek:

Budapestről Zimony - Gyurgyevóra kedden, csütörtökön és szombaton 11 órákor éjjel. Mohácsra naponta 12 órákor délben.

Mohácsról Zimony - Gyurgyevóra

szerdán, pénteken és vasárnapon 8.15-kor reggel.

Mohácsról Budapestre kedden, csütörtökön és vasárnapon 2¹/₂ órákor reggel. Továbbá naponta 11 órákor délelőtt.

Laptulajdonos: Fekete Mihály.
Felelős szerkesztő: Bodó István.

Nyit-tér. *)

Kraemer Hertha kisasszony angol-, francia- és németnyelvben, úgy a zenében leczkét ad.

Bővebb értesítést szivesség-ből **Wertheimer Jakabné** asszonyaságnál (Ország-ut) nyerhetni.

E rovatban minden szó beiktatása 1 krba kerül, hirdetések után, melyek a hirdető-félnek külön lakzímével is elvannak látva, még 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

KIS HIRDETÉSEK.

Minden hirdetésre felvilágosítást ad a kiadóhivatal. Levélbeli tudakozásokra is pontosan válaszolunk, ha a válasza szükséges póstabélyeg beküldetik.

Egy elegánsan butorozott, egészséges **külön bejárta szoba,** egy magános éltesebb urnak minden perczben kiadandó. Bővebbet a kiadónál. 225.

Egy 36 éves jókinézésű egészséges nő, legjobb bizonyítványokkal, mint gazdaasszony Pécsset, vagy a vidéken alkalmazást keres.

Egy hold kitűnő szántóföld a pécsi határban, málimi ut mellett, eladó. 135

Egy Bpesti szül. okl. gyermekek-kereső ki már több helyen volt alkalmazva, jelenleg Pécsset van: kívánna, helyben vagy a környéken ismét ily alkalmazást.

Somogy megyében Darány vasuti állomáshoz egy órányira, 282 holdas birtok eladó, öt évi részletekben is fizethető. Bővebbet a kiadóhivatalnál. 159

Siklósi határban egy hold szántóföld (első osztályú) kedvező feltételek mellett eladó. 162

Szántóföld 8 hold egy tagban a pécsi határban, a szigeti országot alatt, a barcsi vasut mentén, eladó. 161

Szép fekvésű szőlő helyes kis préházzal, közelében kuttal, a csurgói hegyen, igen kedvező feltételek mellett eladó. 160

141. sz.
végr. 1883.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. lvi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. jbiróság f. évi 1542, 2701, 2703 és 2704. számú végzése által Fischer A., Simon József, Reinfeld A. és Járányi István végrehajtatók javára Schvarcz Adám pécsi lakós ellen 497 frt 8 kr., 3280 frt, 325 frt és 650 frt tőke s járuléka erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság le és felül foglalt és 791 frtra becsült pléh és öntött vaskályhák, úgy rúdvasból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a 3166. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Pécsset, Fő-utca 17. sz. a. leendő eszközésére 1883. évi május hó 8. napjának d. u. 3 órája határidőül kitzetik és ahhoz a venni szándékozók erennel oly megjegyzéssel kivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételáraru az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Kelt Pécsset, 1883. évi április hó 27-én.

Kremmer Ferencz,

kir. bírósági végrehajtó.

228

Legjobb szer a fogak tisztántartására, valamint a foghús erősítésére a

„Rubin fogpor.“

Kapható: Pécsset **Balázs Ödön** gyógyszerházában, (ezelőtt Kuncz N.) takarékpénztárépület. Ugyanott a legkitűnőbb **illat- és pipere szerek, gyógyszer különlegességek, sebészeti kötszerek stb.** jutányos áron kaphatók.

227.

Az építési idényhez!

Mindennemű kemény- és puha épületfa, amerikai és egyéb koczkapadatok, valamint legjobb minőségű

Roman- és Portland-Cement

eredeti hordókban, legolcsóbb ár mellett.

Engel Adolf és fiai.

311. sz.
végr. 1883.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. jbiróság f. évi 2416, 2701, 2703 és 2704. számú végzése által Carstauer G. és társa, Simon József, Reinfeld A. és Járányi István végrehajtatók javára Schvarcz Adám pécsi lakós ellen 441 frt 11 kr., 3280 frt, 385 frt és 650 frt tőke és járuléka erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság le- és felül foglalt és 582 frt 50 kr-ra becsült olaj, kapa, aczél és tengelyekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a 3028. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Pécsset, Fő-utca 17. sz. alatt leendő eszközésére 1883-ik évi május hó 8-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Kelt Pécsset 1873-ik évi április hó 27. napján.

229

Kremmer Ferencz,

kir. bírósági végrehajtó.

4⁰/₀ARANY
ÉS
5% PAPIR
JÁRADÉKOTMAGYAR
ÉS
OSZTRÁK
HITEL-
RÉSZVÉNYEKET

azonnal, vagy folyó évi április 30-án és május 15-én átveendő tételekben, szigoruan, a napi árfolyam szerint számítva

tőke befektetésre és tőzsdei spekulációra

ajánlunk. Az átvételig kamatok nem terhelik a vevőt, sőt az átvétel igen csekély díj mellett továbbra is prolongálható — míg az eladás, magasabb árfolyamon, a fél tetszése szerint, bármikor eszközölhető. 5000 frt járadék vételénél 150 frt fedezet készpénzben, értékpapirokban vagy takarékpénztári betéti könyvben, a megbízással egyidejűleg beküldendő, mely fedezet az ügylet lebonyolításakor azonnal visszatérítetik.

TŐZSDEI ÜZÉRKEDÉSRE

különösen magyar és osztrák hitelrészvényeket ajánlunk. Fedezet: 25 drb. vételénél 350 frt — készpénzben, értékpapirokban vagy takarékpénztári betéti könyvben, a megbízással egyidejűleg beküldendő. Megbízásokat pontosan teljesít és bővebb felvilágosítással szívesen szolgál

A „Magyar Pénzügy“ kiadóhivatalának
bank- és bizományi üzlete.
Budapest, V. Nagykörön-utca. 8.

KRONDORFI

Savanyú-Kút

„STEFANIA“
Koronahercegnő
forrás.Trieszt 1882
arany érem.

Szénsavdus természetes alkalikus asztali víz, a légző szervek, gyomor és hólyag bántalmai ellen.

KAHL és TSA. kúttulajdonosok Krondorfban, (Carlsbad mellett).
Főraktár Pécs, FRANKFURTER ALBERT-nél.

Legnagyobb raktár.

PACHER E. Pécs, Széchenyi tér 17. szám. Bazar.

Ajánlja dús választéku üveg, porcellán, lámpa, norinbergi és diszaru gyári uagy raktárát.

felvállal mindenemü üveges munkákat és ablakjavításokat.

Különös figyelembe ajánlja kiváló minőségü utazó bőröndjeit, berendezett utazótárcskáit, szép női kézi-, kötő és munka-kosarait, papirkosarait, legjobb gyártmányu szoda-víz gépeit, gummi lapdáit a legjobb fajta mosdó-szappanait és illatszereit, sörös-garnitúráit, mindennemü sörös és borospoharait és valódi lignum-sanctum kuglizó golyóit és sétálpálczáit, a legolcsóbb gyári árakban.

Boros-bouteliák gyári nagy raktárát magát a n. é. közönség kegyébe ajánlva marad kiváló tisztelettel

Pacher E.

Kiváló olcsó árak.

Széles és pontos kiszolgálás.

Teljesítes dús választék.

Árverési hirdetmény.

Melyszerint ezennel közhírré tétetik, miszerint a Szt. Benedeki m. kir. közalapítványi uradalomhoz tartozó, Somogy megye Szt Benedek községben és határában gyakorlandó italmérési jog, a koresma és melléképületeivel, kis pálinka házzal és hozzá tartozó belsőség és 7 746/1200 hold szántóföld ugy 1 558/1200 hold réttel Lakócsán, alóljegyzett hivatalnál folyó 1883 évi május hó 16-án délelőtti 11 órakor tartandó nyilvános szóbeli árverésen, a fensőbbi jóváhagyás fentartásával haszonbérbe fog adatni, és pedig 1884 évi január hó 1-től 1886. évi december hó 31-ig tartó három évi bérleti tartamra.

Erről az árverésben résztvenni óhajtó versenyzők oly megjegyzéssel értesítetnek, hogy az árverés megkezdése előtt minden egyes versenyző bánatpénz képpen 40 forintot letenni tartozand.

Az árverési feltételek az árverés napján, vagy előzőleg bármikor is az alóljegyzett hivatalnál betekinthetők.

Kiskoruaak, ugy az uradalom irányában hátralékban vagy perben álló egyének az árverésből kizárva.

Kelt Lakócsán, 1883. évi április hó 19-én.

A m. kir. közalapítványi
uradalmi tisztartóság.

218.

1262
1883

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. trvszék 2184. számú végzése által Ehlis Gustáv János romscheidi lakos végrehajtó javára Schvarecz Adám sásdi cig ellen 300 frt tőke, ennek 1883. évi márcz. hó 20. napjától számítandó 6% kamatai és pedig összesen 57 frt 45 kr. perkölttség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 555 frt 86 kr-ra becsült bolti árak, különösen vas és szerszám nemükből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az 1262. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Sásdon, végrehajtást szenvedett boltjának leendő eszközlésére 1883. évi május hó 4-ik napjának d. e. 9 órája határidőtül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg; hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Sásdon, 1883. évi ápril hó 24. napján.

Popovics,
kir. bírósági végrehajtó,

226

Kepes Kálmán divatáru kereskedése Pécsen.

A Zsolnay-bazár átépülése folytán kénytelenítettem egyelőre eddigi üzlethelyiséget elhagyni, az elhúrezkoldás könnyítésére elhatároztam magam áruimat minél jutányosabban eladni: a miért is alkalma nyílik a t. cz. közönségnek **minden a tavaszi idényre szükséges cikkeit**

dúsan felszerelt áruraktárban a legolcsóbban fedezni.

A midőn a t. cz. közönség figyelmét ezen körülményre felhívni bátorkodom, egyuttal értesitem, hogy f. évi május hó 15-től kezdve az építés alatt üzletemet a **városház épületében, Obetkó K. üzlete mellett áthelyezem.**

Minél számosabb látogatásért esedez

Kepes Kálmán.

Vidéki megrendelések a legpontosabban teljesítetnek.

90. sz. végr.
ex 1883.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi tekint. kir. járás-bíróság 1008. ex 1883. számú végzése által Horváth János végrehajtató javára Tomane Károly és Mária pécsi lakosok ellen 491 frt 55 kr. tőke, ennek 1883. évi január hó 31-ik napjától számítandó 6% kamatai, 1/3% váltódíj, és eddig összesen 54 frt 73 kr. perköltés követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 997 frt 20 kr-ra becsült, bor és hordókból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a 2744. ex 1883. sz. kiküldött rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Pécsen alperesek lakásán leendő eszközlésére 1883. év május hó 5-ik napjának délelőtt 9 óra határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a leg többet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsen, 1883. évi április hó 23-ik napján.

Kremmer Ferencz,

kir. bírósági végrehajtó.

223

Mezőgazdáknak és hizlalóknak nélkülözhetlen.

Ujoman javított állatmérleg korláttal

horderő 1000. 1250. 150. kilogr.
ára 155.- 175.- 185.- forint

hozzávaló súlyokkal együtt, a megrendelő legközelebbi vasutállomásáig, kezesség mellett, utánvétellel **b é r m e n t v e.**

Bugányi L. és társa

cs. kir. mérleg- és súlygyárosnál
Bécs, I. Singerstrasse 10-ik szám.

212

Alulírott tisztelettel hívja fel a t. cz. közönség figyelmét a legjelesebb és legújabb

hangszerekkel

bőven felszerelt

zongora- és harmonium-raktárára.

Alulírott raktár-tulajdonosnál a legkülönbözőbb igények kielégítést találhatnak, — akár **vétel útján**, — akár **havi bérlet**st illetőleg, sőt eladási esetben — **csere útján** használt zongorákat is átvesz.

E raktárból való hangszerek jóságáért kezesseget biztosít

Schaurek József

Pécsen, Ó-posta-utca 32. sz.

ÜZLET ÁTVÉTEL

és kiárusítás.

Üzlethelyiség - változtatás.

Van szerencsém tiszteletteljesen jelteni, hogy a „**KOVÁCSICS JÓZSEF**“ czég alatt fennállott

ÓRÁS-ÜZLETET

az árukkal együtt átvettem, azt az én saját **ékszer- arany- és ezüst** üzletemmel egyesítve a volt „**Kovács**“ féle **üzlethelyiségben** tovább vezetendém és térszűke miatt az árukat

GYÁRI ÁRON ALUL FOGOM ELÁRUSITANI.

Miről tisztelt vevőimet és a t. cz. közönséget azon alázatos kérelemmel van szerencsém értesíteni, miszerint az áruknak **olcsósága**, mind **jóságáról** meggyőződést szerzendő, engem minél számosabban megrendelésekkel szerencsétetni sziveskedjék.

ENGESZER MIKLÓS.

ékszerész, arany- és ezüstműves.
Király-(fő)utca 6. sz.